

צד א מ"י פ"ה מה' סוכה הל' ז ט"ו ט"ז א"ח ס' מרוב טע"ז:

רבינו הגאון

ושני נסרים אין מצטרפין, ר' מאיר אמר נסרין כסדינין. ואקשינן אליב' דרב, אם אלו הנסרים בכל אחד יש בו ד' טפחים למה צריכין צירוף, ד' טפחים ויותר מד' דינסי אחד, צירוף למה לי אף על גב דלא מצטרפי טפחים הן. ומשני רב לעולם דאית בהן בכל אחד ד' טפחים, והאין דקתני מצטרפין שיש בהן כולם ד' אמות שהם פוסלין אסוכה כרביעין למימר נסרין פסולין פוסל מן הצד ב' אמות, כותנן בית שנפתח וסיכך על גביו כו'. תניא כרב סיככה כנסרין של ארו שאין בהן ד' טפחים כשרה, ר' מאיר פוסל ור' יהודה מכשר. תניא כשמואל סיככה בנסרין שיש בהן ד' טפחים פסולה, ושאיין בהן ד' טפחים, ר' מאיר פוסל ור' יהודה מכשר. תניא כשמואל סיככה בנסרין שיש בהן ד' טפחים פסולה, ושאיין בהן ד' טפחים, ר' מאיר פוסל ור' יהודה מכשר. והלכה כרבי יהודה. ומודה ר' מאיר שאם יש בין נסר לנסר כמלא נסר שיש בו פסל ביניהם כו'. ואע"ג דקיימא לן רב ושמואל הלכתא כרב באיסורי, והא איסורי היא, אלא כיון דחזוין רבנן בתראי דשקלי וטרי בהני נסרין דאית בהו ארבעה טפחים אם הפכן בצדיהן וסיכך בהו פסולה או כשרה, ופשת בה נמי רב נחמן פסולה ואוקימנא נעשו כשפודין של מחבת, שמיפני מיניה מפליגי בהפכן על צדיהן מכלל שאם סיכך בהן (כרבנן) (בדרבן) דברי הכל מאיר היאך דליכא תרתי נסרים כצדדי למצטרפין שני הנסרים לנסר כמלא נסר דליכא ליה נמי היכא דליכא ליה נסר נסר נסר דלכא על מחסה והיכא דנסרים רחבי ארבעה ויש צין נסר לנסר כמלא נסר לנסר דלמך לקמן צין מן האמנע צין מן הגד אינו פוסל אלא צד' אמות מיתוקמא הך צרייתא דעבדא כולה נסר וכשרה תחת הפסל ולא תחת הברך ולשמואל מיתוקמא כששני הפסלים צלמנע וליכא ארבע אמות עד הדופן וכולה פסולה אף תחת הפסלים חוץ מתחת שני הפסלים שצלמנע דכשרה:

א"ר אית בהו ארבעה למה להו לאצטרופי. להווא לישנא דלמך רב לקמן דצלמנע פוסל בצרעה פריך דלחידן לישנא דלמך דאפילו צלמנע אינו פוסל אלא בצרעה אמות לא קשיא מידי: מצטרפין ארבע אמות. ולרבי יהודה אין מצטרפין דאפילו מכוסה כולה צהן כשרה: ומורה רבי מאיר שאם יש בין נסר לנסר כמלא נסר. אנסר שיש בו ארבעה נמי קאי כדמוכח לקמן דפריך מינה לשמואל דלמך סך פסול צלמנע פוסל בצרעה והכי נמי הוה מצי למייתי ומודה רבי יהודה והא דנקט רבי מאיר רבותא היא כדפירש צקוטרס דאפילו רבי מאיר דמתמיר מודה צהא ועוד משום דעיקר ומודה אאין צהן ארבעה דליפליגו צהו קאי ודוקא נקט צין נסר לנסר כמלא נסר דאי ליכא פחות מע"פ שסך פסול צפחות מד' ישנים תחתיו היכא דמקום הפסול מרובה גרע ומיהו צנסר ארבעה למאי דמוקי לה לשמואל לקמן צסוכה צת ח' אמות מנומנמות דכי ייצי נסר ופסל עד אמצעה מהאי גיסא וחוזר ומתחיל מלכה השני ונותן תחלה נסר ואחר כך דליכא צהו הכשר סוכה צשאר הפסלים לא נפקא מינה מידי צין כמלא נסר לפחות ממלא נסר דאי משום הכשר סוכה צצלמנע אפילו כל השאר מכוסה צנסרים עד הדופן אמרינן דופן עקומה וחי משום להכשיר שאר הפסלין צצין נסר לנסר הוו להו כצלמנע דלמך שמואל צצלמנע בצרעה א"כ אינו מועיל וזהו כללו של דבר דנסר ופסל כמלא נסר צנסרים פחותים מארבעה אפילו כל הסוכה עשויה כן כשרה אפילו תחת הנסרים ואפילו לרבי מאיר דהא ליכא ארבעה צמקום אחד וכי פסלי להו ר' מאיר היאך דליכא תרתי נסרים כצדדי למצטרפין שני הנסרים לנסר כמלא נסר דליכא ליה נמי היכא דליכא ליה נסר נסר נסר דלכא על מחסה והיכא דנסרים רחבי ארבעה ויש צין נסר לנסר כמלא נסר לנסר דלמך לקמן צין מן האמנע צין מן הגד אינו פוסל אלא צד' אמות מיתוקמא הך צרייתא דעבדא כולה נסר וכשרה תחת הפסל ולא תחת הברך ולשמואל מיתוקמא כששני הפסלים צלמנע וליכא ארבע אמות עד הדופן וכולה פסולה אף תחת הפסלים חוץ מתחת שני הפסלים שצלמנע דכשרה:

הפבן על צדיהן. אליבא דרב לא מיתוקמא הך פלוגתא דלמוראי אלא כרבי מאיר וצריכיהו ארבעה וקיימא לן צפרק מי שהולאווהו (עירובין דף מו:.) ר' מאיר ורבי יהודה הלכה כרבי יהודה אצל לשמואל מיתוקמא שפיר ככולי עלמא ומתוך כך נראה דהלכה כשמואל אף על גב דבעלמא הלכה כרב באיסורי ועוד לקמן פ' לולב הגזול (דף לו:) דקאמר רבי יהודה סוכה אינה נוהגת אלא בצרעה מינין שבלולב ופריך מההיא צרייתא דתניא כוותיה של ארו ולא דקתני סיככה צנסרים של ארו ולא מייתי מההיא דתניא כוותיה של ארו ולא

שני נסרים אין מצטרפין. ר' מאיר אומר אף נסרין כסדינין בשלמא לשמואל דאמר בשאיין בהן ארבעה מחלוקת אבל יש בהן ארבעה דברי הכל פסולה מאי מצטרפין מצטרפין לארבעה אלא לרב דאמר בשיש בהן ארבעה מחלוקת אבל אין בהן ארבעה דברי הכל כשרה ה"ד אי דאית בהו ארבעה למה להו לאצטרופי אי דלית בהו ארבעה אמאי והא קנים בעלמא נינהו לעולם דאית בהו ארבעה ומאי מצטרפין מצטרפין לארבע אמות מן הצד לישנא אחרינא בשלמא לשמואל דאמר בשאיין בהן ארבעה מחלוקת אבל יש בהן ארבעה דברי הכל פסולה מאי מצטרפין מצטרפין לארבע אמות מן הצד אלא לרב בשלמא לר' מאיר מאי מצטרפין מצטרפין לארבע אמות מן הצד אלא לר' יהודה דאמר אפי' יש בהן ארבעה כשרה מאי אין מצטרפין קנים בעלמא נינהו אידי דקאמר ר' מאיר מצטרפין אמר רבי יהודה אין מצטרפין תניא כוותיה דרב תניא כוותיה דשמואל תניא כוותיה דרב סככה בנסרים של ארו שאין בהן ארבעה דברי הכל כשרה יש בהן ארבעה רבי מאיר פוסל ורבי יהודה מכשר א"ר יהודה מעשה בשעת הסכנה שהביאנו נסרים שהיו בהן ארבעה וסיכבנו על גבי מרפסת וישבנו תחתיהן אמרו לו משם ראייה אין שעת הסכנה ראייה תניא כוותיה דשמואל סככה בנסרים של ארו שיש בהן ארבעה דברי הכל פסולה אין בהן ארבעה ר' מאיר פוסל ורבי יהודה מכשר ומודה רבי מאיר שאם יש בין נסר לנסר כמלא נסר שמונה טפחים ביניהם וכשרה ומודה רבי יהודה שאם נתן עליה נסר שהוא רחב ארבעה טפחים כשרה ואין ישנים תחתיו והישן תחתיו לא יצא ידי חובתו אתמר הפכן על צדיהן רב הונא אמר פסולה ורב חסדא ורבה בר רב הונא אמרי כשרה איקלע רב נחמן לסורא עול לגביה רב חסדא ורבה בר רב הונא אמרי ליה הפכן על צדיהן מהו אמר להו פסולה נעשו כשפודין של מחבת אמר להו רב הונא לכו אמרי' כוותי אמרו ליה ומי אמר לן מר טעמא ולא קבלינן מיניה אמר להו ומי בעיתו מינאי טעמא ולא אמרי לכו לימא מסייע ליה אינה מחזקת כדי ראשו ורובו ושולחנו או שנפרצה בה פרצה כדי שיוזקך בה גדי בבת ראש או שנתן עליה נסר שהוא רחב ארבעה טפחים אע"פ שלא הכניס לתוכה אלא שלשה טפחים פסולה היכי דמי (מאי) לאו כגון שהפכן על צדיהם לא הכא במאי עסקינן כגון דאנחה אפומא דמטללתא דעייל תלתא לגיו ואפיק חד לבר דהוה ליה פסל היוצא מן הסוכה וכל פסל היוצא מן הסוכה נידון כסוכה: מתני'

מינה הא דשמואל עיקר: לקמן (דף ע"ו.) פסל היוצא מן רבי

שני נסרים אין מצטרפין. לפסולה דאפילו כולה מסוככת צהן כשרה ור' יהודה היא: צלמנא לשמואל כו'. נוקמא להך פלוגתא נמי צשאין צהן ד' וקאמר רבי יהודה שני נסרים של שלשה טפחים ואע"ג דנפיק מתורת לצוד אין מצטרפין לפסולה שאף כולה מסוככת צהן ורבי מאיר אומר נסרים מצטרפין לפסולה אס צלמנע סוכה הן לפסולה: למה לי לאצטרופי. דקא אמר ר"מ נסרים כסדינין ומצטרפין חדא מינייהו פסלה לה: קנים צלמנא נינהו. דהא אמר רב אין צהן ארבעה דברי הכל כשרה: לד' אמות מן הגד. דמן הגד אין סך פסול פוסל אלא צד"א דצביר מהכי גמירי דופן עקומה וקאמר רבי יהודה שני נסרים של ארבעה ארבעה וכן סידר והולך עד ד"א אין מצטרפין שאף כולה ראוי לסך צהן דלית ליה גזרת תקרה: צשעס הפסנה. שגזרו העובדי כוכבים גזרה(י) על המנחות: והביאו נסרים שאין הנכרים מכיירין שמהא לשם סוכה: ומודה ר' מאיר. צין שיש צהן ארבעה צין שאין צהן ארבעה: שאם יש צין נסר לנסר כו'. ולקמן (דף ע"ו.) מוקי לה צסוכה צת שמונה אמות מנומנמות דכי ייצי נסר ופסל עד אמצעה מהאי גיסא וחוזר ומתחיל מלכה השני ונותן נסר תחלה ואח"כ פסל כמון כן עד אמצעה הוו להו שני פסלים צצלמנע והן של שמונה טפחים ואיכא הכשר סוכה ונסרים צצה לא פסלי לה דאמרינן דופן עקומה עד הפסלים האמצעיים: פסל פסולת גורן ויקב דהוא סך כשר. והכי נמי מצי למייתי ומודה רבי יהודה צצין דלית צהו ארבעה דפוסלין שאם יש צין נסר לנסר כו' והאי דנקט רבי מאיר רבותא היא דאפ"י רבי מאיר דמתמיר מודה צהא: ומודה רבי יהודה. דאף על גב דלחיהו מיקל צשאין צהס ארבעה מודה הוא צנסר אחד וצו ארבעה שאם נתנו צסוכה מן הגד שאע"פ שהיא כשרה מן הגד על ידי דופן עקומה לא יישן תחתיו: הפכן על צדיהן. נסרים שיש צהס ארבעה שסיכך צהן ולא הטיל רחצן על הסוכה אלא השכיבן על צידן שהוא פחות מנ': פסולה. כדמפרש לקמן דכיון דיש שם פסול עליהן נעשו כשפודין של מחבת הפסולין לסך בכל ענין שהופכן: כשרה. דטעמא משום גזירת תקרה וכי האי גוונא לא עבדי אינשי תקרה: עול לגביה רב חסדא ורבה. לשאלו אולי יאמר כדצרייהם: ושאינה מחזקת כדי ראשו ורובו ושולחנו גרסינן. ולי"ג אלא: או שנפרצה צה פרצה. צלחת הדפנות סמוך לקרקע: שיוזקך גדי. דהיינו שלשה טפחים: צצס רחב. צהדיח וצריית: היכי דמי. דרחב ארבעה ולא הכניס צו אלא שלשה: לאו שהפכן. כולן על צדיהן וסיככה כולה צהן: דלנחה. ונסר אחד דווקא קאמר: אפומא דמטללתא. אצל רוח צביעי שאין שם דופן דלפקיה מיניה ע"י דופן עקומה דהא אין כאן דופן אלא פתח ואע"ג דלא עיילי' כולי' לתוך מלל דפנות הצדדים פסול דההוא טפח דלצדאי מייחצ נמי כי סוכה דאלו סך כשר הוה מותר לישן שם ויוצא ידי סוכה דאמרינן הסוכה כי האי גוונא נידון כסוכה: מתני'

(א) לקמן ז: לו. (ב) [שנת כט: ושם נסמן], (ג) [לקמן ז: לו. (ד) [ע"י מוספות לקמן לו: ד"ה ר' יהודה], (ה) [בס"א: אמר], (ו) [מגילה כג. מ"ר יע. סנהדרין י: (ז) [בגש"י לילא], (ח) [בס"א: שגזרו גוי"ס שמה,

מוסף רש"י

שני נסרין אין מצטרפין. לפסולה משום גזירת תקרה, שאפילו כולה מסוככת צנסרים כשרה, ר' יהודה קאמר לה דאית ליה מסככי צנסרים (לקמן ז:). אף נסרין כסדינין. מצטרפין לישור סך פסול לפסלה (שם). משם ראייה. בתמיה (לקמן כח.). ומודה ר' מאיר. ככל אלו שהוא פוסל צהן, ואשם צהן ד' נמי קאי (לקמן ז:).

שני נסרים אין מצטרפין. לפסולה משום גזירת תקרה, שאפילו כולה מסוככת צנסרים כשרה, ר' יהודה קאמר לה דאית ליה מסככי צנסרים (לקמן ז:). אף נסרין כסדינין. מצטרפין לישור סך פסול לפסלה (שם). משם ראייה. בתמיה (לקמן כח.). ומודה ר' מאיר. ככל אלו שהוא פוסל צהן, ואשם צהן ד' נמי קאי (לקמן ז:).